

There are no translations available.

Асосгузори сулху Ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, Президенти Чумхурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми имсолаашон ба Мачлиси Олии кишвар химояи марзу буми кишвар ва хифзи амнияти давлату миллатро масъалаи аввалиндарача ва ҳайтан мухим қайд карданд ва сохторҳои кудратӣ, фаъолон ва ахли чомеаи Тоҷикистонро барои хушёру зирак будан, таъмини волоияти конун, тартиботи хукукӣ ва хифзи суботу оромии ин сарзамин дастур дода буданд.

То имрӯз якчанд воҳӯриҳо бо сокинони шаҳр бобати масъалаи пешгирии даст задани ҷавонон ба амалҳои номатлуб, алалхусус шомилшавии онҳо ба хизбу харакатҳои тундгаро ташкил намудем ва ҳамзамон тарики рӯзномаи маҳаллии «Навиди Истиқлол» якчанд мавод нисбати ин масъала рӯй ҷоп омадааст.

Айни замон дар ҳудуди Чумхурии Тоҷикистон фаъолияти гурӯҳҳо ва хизбу харакатҳои террористӣ ва экстремистии «Ал-Қоида», «Салафия», «Хизбуттаҳрир», «харакати исломии Узбекистон», «Толибон», «Ансоруллоҳ», «Ихвонулмуслимин», «Лашкари Тайиба» «Давлати Исломӣ», «Таблиғ», «Хизби исломии Туркистон», «ҲНИТ» ва гайраҳо манъ карда шудааст. Зоро ин гурӯҳҳо ҷавононро тарики барномаҳои интернетӣ ва маҳсусан дар дигар кишварҳо барои даст задан ба амалҳои номатлуб ҷалб намуда истодаанд. Барои ҳамин бори дигар ба ҷавонон ва умуман ахли чомеа муроҷиат менамоям, ки шомилшавӣ ба хизбу харакатҳои тундрав бар зарари ҳуди эшон ҳаст ва ин харакатҳо инсонро аз дину диёнат ва одобу одамгари бурун месозанд. Дар таҷриба ҳаст, ки аксари шомилшавандагони ин харакатҳо нафарони камтаҷрибаву бесавод ва бемаърифат ҳастанд.

Менигарем ба ҳолатҳои имрӯзай ҷаҳони мусир, ҳусусан ба созмон додани гурӯҳҳо, хизбҳои динӣ. Магар дини Ислом ба хизб ниёз дорад, албатта не, талаботи ин дини пок, танҳо ҷуноне, ки дар боло зикр кардам ягона ҳаст барои ҳамаи мусалмонҳои олам. Ин мисоли оддӣ ҳаст. Ин гурӯҳҳо ва хизбҳои ба ном исломӣ инсонҳоро, ки ҳама оғаридаи як Ҳудой ҳастанд ба табакаҳо чудо намуда истодаанд, баъзоро гайри дин, баъзоро коғир, дигареро фалон басмадон. Пас ҷаро ҳуд ба амалҳои номатлуб даст мезананд? Ин пасипарда хиёнатҳоро Ҳудой наҳоҳад баҳшид.

Бояд ҷавонон донанд, ки вакте нафаре Шуморо ба «роҳи рост» хидоят менамояд, сад дар сад ў ҳуд аз ин роҳ бэзор аст, бо гумроҳ намудани Шумо ў пул кор мекунаду ҳалос, аммо Шумо хуб бояд донед, ки барои пурсиши баъзе суолҳо дар доираи дин Шӯрои

уламои кишвар, муассисаи таҳсилоти олии динӣ фаъолият менамояд, ё нафарони масъул дар масҷидҳои чомеъ фаъолият менамоянд аз онҳо пурсон шавед.

Як муаммои дигар ин аз мухочират «мулло» баргаштани бархе аз ҷавонон мебошад. Лозим ба қайд аст, ки дар кишварҳои бузург майнаурионкунакҳо зиёданд ва ҷавони бетачриба зуд дар доми онҳо меафтад. Падару модарони гиромӣ бояд ҳар рӯз аз аз кору фаъолияти фарзанди хеш, ки дар мухочират аст пурсон шаванд, зоро айни замон дар ҷосита бо бархе аз шабакаҳои иртиҷои интернетӣ ки истифодаашон мамнӯъ гардидааст мутассифона ҷавонон ворид мегарданд ва як сабаби асосии гумроҳ гардидаан онон ҳамин муаммо аст.

Бояд сари ҳар ҳарф бо фарзанд аз одоби накӯ доштан, ватандӯстӣ, инсондӯстӣ ва дигар амалҳои макбул дарҳост кардан амри карзии падару модар аст ва дар ин замони ҷаҳаввулоту вазъи қунуни ҷаҳони муосир диккати маҳсус зоҳир кардан зарур аст. Ҷардо дер ҳоҳад шуд.

Вазифаи ҳар фарди ҳудогоҳу ҳудшинос ва ояндабин аз он иборат аст, ки ҷиҳати пешгирии ин амалҳои номатлуб саҳми фарзандии хешро гузорад, бо соҳторҳои кудратии кишвар дар самти мубориза бо терроризм ва экстремизм ҳамкории судмандро ба роҳ монад, ватанашро дӯст дорад, муқаддасоти миллию давлатиро хифз намояд ва асосан зиракии сиёсиро аз даст надихад. Танҳо бо ин роҳ мо метавонем садди роҳи муаммоҳои фаромилӣ гардем.

Танҳо мо фаъолону ахли ҷомеа ва падару модаронро зарур аст, ки барои тарбияи ҳаматарафаи ин киши ҷомеа қӯшиши беш аз беш дихем ва баҳри пешгирии даст задани ҷавонон ба амалҳои номатлуб, маҳсусан шомилшавии онон ба ҳизбу ҳаракатҳои иртиҷои ва террористиву экстремистӣ ҷораҳои муассир андешем.

Маводи ҳудро бо суханони гуҳарбори Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Чумхурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон меҳоҳам ҷамъбаст намоям, ки гуфтаанд: «Вазифаи ҳамаи мост, ки мардум ва ҳусусан наврасону ҷавононро аз вазъи пурмочарову пурхаводиси ҷаҳон ҳабардор қунем, онҳоро ба роҳи рост ҳидоят намоем, ва як масъалаи ҳуҷоят мухимро ҳамеша талкин созем, ки дар ҷунин шароит хифзи манфиатҳои давлату миллат, сулҳу оромӣ ва суботи сиёсӣ, таҳқими Ваҳдати миллӣ ҷаҳифаи чонӣ, карзи фарзандӣ ва рисолати шаҳрвандии ҳар як фарди бонангӯ номус мебошад». Ин рисолатро мо ҷаҳифадорем ба ҷо орем.

**Прокурори шаҳр,
мушовири адлияи дараҷаи 1
Насриддинзода Н.М.**